

Under den debat, der har været i dag, har vi hørt, at det skal være således, at kommunerne har et incitament til at tage patienterne hjem hurtigst muligt fra hospitalet. De overvejelser, jeg synes regeringen også skal gøre sig, er, at man også skal tænke den modsatte vej, nemlig at hvis amterne ikke kan opfylde nogle rimelige krav med hensyn til at indlægge patienterne i ordentlig tid f.eks. inden for tre måneder, må der også med hensyn til økonomien ske en ud-ligning den anden vej. Jeg synes, det er vigtigt at tage disse aspekter med, eftersom det jo er og bliver et stort problem for netop kommunerne, som der har været talt om i dag, at man ikke kan få patienterne ind i ordentlig tid, og at man dermed kommer til at betale store beløb i sygedagpenge for dem, der er på sygedagpenge.

Ud over det synes jeg også, det ville være rimeligt, at man nu åbner for netop det, som sundhedsministeren har været inde på, nemlig at kommunerne får mulighed for at bruge privathospitaler og -klinikker eller for den sags skyld lade patienterne tage til udlandet for at blive behandlet. Jeg synes, at de aspekter, vi har set i f.eks. Holmegård Kommune, Aabenraa Kommune, hvor man ligesom spænder ben for kommuner, der ønsker at hjælpe syge patienter hurtigst muligt væk fra ventelisterne, viser, at lovgivningen er så stiv, at det ikke kan lade sig gøre. Det må og skal rettes op.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der er egentlig ikke stillet mange spørgsmål på specielt det sociale område. De spørgsmål, der har været stillet, har været til sundhedsministeren og boligministeren, men jeg vil i hvert fald gerne gøre den bemærkning, at det har været glædeligt, at der har været enighed om, hvilken vej vi skal gå for at sikre en bedre ældrepolitik.

Jeg synes, der er enighed om retningen, men ikke om, hvor langt vi er nået, og hvor hurtigt vi skal gå frem. Imidlertid synes jeg, det er en meget vigtig konstatering, at vi i hvert fald kan samarbejde om, hvilke typer initiativer der skal tages, hvilke behov der er tale om, og hvordan de skal dækkes.

Hr. Tom Behnke spurgte, hvorfor vi var imod at bygge plejehjem efter bilstandsloven. Dertil kan jeg sige, at den bestemmelse blev afskaffet i 1987. Jeg kan i den forbindelse ikke lade være med at tænke på en episode, da jeg i Jylland besøgte to plejehjem på samme dag. Det ene var bygget før 1987, hvor den nye ældreboliglov blev vedtaget, og det andet var bygget efter,

men det var fuldstændig umuligt at se, om plejehjemmet var under bilstandsloven eller ældreboligloven. Det siger noget om, at det er formen, indholdet, den service, der bliver ydet, der er afgørende, og ikke under hvilken lov servicetilbudet hører hjemme.

Hr. Tom Behnke spurgte endvidere, hvad der kommer til at ske på handicapområdet. Som jeg sagde, er vi ved at forberede en redegørelse, og den kommer i løbet af foråret. Der er ikke nogen direkte lovinitiativer på trapperne, men der er et udviklingsarbejde i gang i tæt samarbejde med handicaporganisationerne på nogle af de områder, som handicaporganisationerne har efterlyst. Det er sådan noget som ledsagerordninger, der har været meget efterlyst. Det er boforhold for de handicappede, hvordan man tilpasser og har varieret udbud af boligformer til de handicappede. Det er videntcentre, hvor man kan sikre, at der bliver opsamlet viden om handicap, og at den viden bliver tilgængelig over hele landet, sådan at man opsamler og bruger de erfaringer, man faktisk har om et handicap, men som man uden et videntcenter ikke har nogen sikkerhed for bliver spredt ud over landet.

Det er nogle af de hovedområder, der bliver arbejdet med i øjeblikket, og det er som sagt i tæt kontakt med handicaporganisationerne. I øvrigt vil jeg overlade det til sundhedsministeren og boligministeren at svare på de resterende spørgsmål.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg vil først tilkendegive, at det er godt og gavnligt med en debat på dette område. Dette, at forespørgslen er stillet til tre ministre, viser noget om forståelsen for sammenhængen. Der er jo en uløselig sammenhæng for den gruppe mennesker, vi taler om, mellem de tre ministeriers ressource, og derfor kan jeg også fortælle – og det er vel alment kendt – at der er et godt og tæt samarbejde mellem ministerierne, ikke mindst mellem Socialministeriet og Sundhedsministeriet, for det er jo nødvendigt, når det drejer sig om denne gruppe.

Det allerførste spørgsmål, som fru Kirsten Jacobsen stillede, var noget, der var fornuftsbetonet og meget logisk, nemlig: Hvorfor kan man ikke, når man bor sammen på et plejehjem, få de fordele, der er ved, at mange bestiller f.eks. influenza-vaccination?

Nu skal dertil siges, at det, man har bestræbt sig på i mange år, er at lave en lovgivning, der